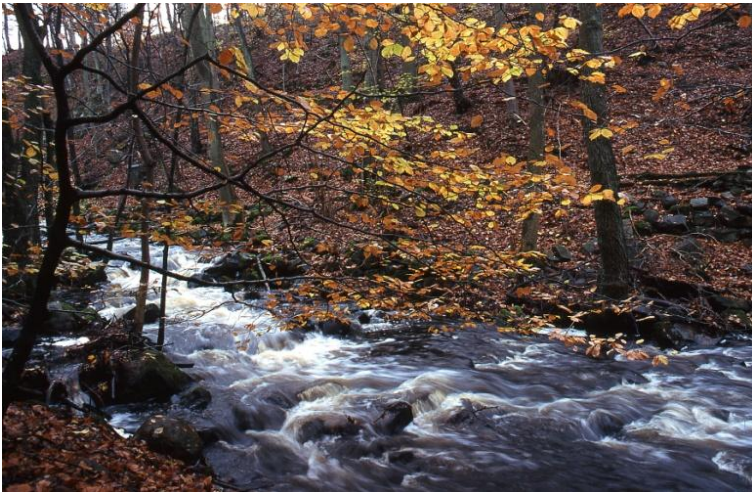

Körslättsravinen och Körslätts mosse

Koordinater: N 6222310 O 1330060 (ravinen)
N 6221560 O 1329060 (mossen)

Strax söder om Körslätts gård på Söderåsens nordvästra sluttning gömmer sig i bokskogen en hemlighet, en djup ravin som skapats av Körslättsbäcken. I den drygt 500 m långa ravinen kastar sig bäcken också utför ett av Skånes högsta vattenfall. Vintertid kan fallet frysa till imponerande draperier av is.

Lättast når man platsen från Högalids stugområde. Där Körslättsbäcken korsar vägen mot Eninge börjar en liten stig intill bäcken som kan följas ner till en betesmark ovanför Körslätts gård där man viker av mot vänster och kommer tillbaka till vägen. Stigen går mestadels genom mager hedbokskog med sparsam flora men även genom ett mindre granparti och en lärkplantering. De brantaste partierna har en intressant svampflora med arter som druvfingersvamp och fjällsopp. Ravinen har biotopskydd.

Den forsande bäcken drar till sig fåglar som strömstare, forsärla och ibland kungsfiskare och i den omkringliggande skogen kan man höra gärdsmyg, grönsångare och skogsduva sjunga men man kan också bara njuta av vattnets ljud och platsens ro.

Vid Högalids stugområde går en liten väg mot sydväst genom bebyggelsen som så småningom tar slut och efter ytterligare cirka 500 m så har man till vänster en mosaik av öppna kärr, björkskog, alsumpskog och bokskog kring Körslätts mosse. Området är i förhållande till sin yta ett av de artrikaste på Söderåsen tack vare mängden biotoper. Ett par öppna fattigkärr bär spår av torvtäkt och här finns en flora med bland annat klockljung, rundsileshår, småsileshår, kärrsilja och trådstarr.

I de små öppna vattenytorna som finns kvar hörs åkergradans spel på våren och vid samma tid kan man få se fjärilar som sorgmantel, grönsnabbvinge och tostebblåvinge flyga i björkskogens gläntor bland lingon, rosling och odon.

Nordväst om gården Mosshult finns några äldre bokpartier och fina sumpskogar där det blommar kabbeleka, småvänderot och kärrviol på försommaren. I skogen kan man få se både stjärtmes, talltita, entita och mindre hackspett. Kring själva mossen som tyvärr till stora delar har vuxit igen finns en del äldre ängar där det fortfarande finns några bestånd av smörbollor. Mossen är ingen mosse utan ett kärr som i sina olika delar har drag av både rikkärr och fattigkärr och allt däremellan.

Floran är mycket artrik med flera numera sällsynta arter såsom granbräken, Jungfru Marie Nycklar, tätört, kärrsälting, ängsstarr, loppstarr och knagglestarr.

Granbräken. Foto Bengt Hertzman

I området hörs tranan ofta ropa och skogsnäppor spelar om våren. Det är en av de få kvarvarande lokalerna för enkelbeckasin uppe på Söderåsen. Den vackra blandskogen kring kärren med gran, tall och björk ger nästan norrlandsstämning. Svampfloran innehåller flera intressanta arter, bland annat violspindel-skivling. Älg och rådjur rör sig regelbundet i området och det finns sedan länge en vildsvinsstam. Öster om området finns en del gamla betesmarker och om man slår sig ner i skogskanten en fin vårväll är chansen stor att få höra kattuggla, hornuggla och morkulla förutom beckasinens bråkande. Vissa år har jorduggla setts jaga kring kärren.

Bengt Hertzman